

N:o 247.

Af herr **Camitz**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m.

Kungl. Maj:ts proposition n:o 132 med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. innehåller i dess § 1 b) bland annat den bestämmelsen, att endast sådan delägare i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning, som enligt denna pensionsinrättnings reglemente blifver pensionsberättigad före den 1 januari 1915, äger valfrihet bestämma, huruvida han önskar att nämnde lagbestämmelser må å honom vinna tillämpning.

Sakkunnige hafva i sitt år 1908 afgifna utlåtande föreslagit, att alla nuvarande delägare i statens järnvägstrafiks pensionsinrättning må äga valfrihet i detta afseende. Samma kungl. proposition innehåller i dess 2 § c), att banmästare af 1:a och 2:dra klass, bangårdsmästare, tågmästare, konduktör, stationsförman, lokomotiveldare, vagnskötare, banvakt och stationskarl skola erhålla full pension vid uppnådda 63 år.

Sakkunnige föreslå härvidlag 62 år.

Jag tillåter mig anhålla, det Riksdagen måtte godkänna de sakkunniges förslag i de af mig här ofvan angifna afseendena.

Af de sakkunniges utredning angående ifrågavarande valfrihet framgår, att en sådan icke skulle komma att medföra någon som helst ökad kostnad för staten, och då ett bifall till min anhållan i berörda afseende är egnad tillgodose ett fullt berättigadt och rättvist kraf och helt säkert komme att mötas med tillfredsställelse af många gamla järnvägsmän, samt undanröja eljest uppkommande missnöje och bitterhet, hyser jag den förhoppningen, att Riksdagen välvilligt måtte bevilja densamma.

Ett bifall till min anhållan om sänkning af åldersgränsen med ett år för ofvannämnde tjänstemän, torde ej heller i verkligheten vålla statsverket några ökade utgifter.

I öfrigt anslutande mig till sakkunniges utförliga motivering härutinnan beder få hemställa,

att Riksdagen måtte besluta att i Kungl. Maj:ts proposition n:o 132 med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. göra följande ändringar:

I 1 § b) stryks orden från och med »därest» till och med »pensionsberättigad» och i 2 § c) ändras ordet »sextiotre» till »sextiotvå».

Stockholm den 20 april 1909.

C. L. Camitz.

N:o 248.

Af herr **Kobb**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m.*

I proposition n:o 132 till innevarande Riksdag har Kungl. Maj:t framlagt ett förslag till lag angående rätt till pension för tjänstemän vid statens järnvägar m. m. Detta förslag är i sin ordning grundadt på ett yttrande afgifvet af »sakkunnige», som för detta ändamål af Kungl. Maj:t blifvit tillsatta. Den kungl. propositionen afviker emellertid i tvenne viktiga punkter från de »sakkunniges» förslag, hvilka avvikelser enligt min uppfattning, såsom varande en af de »sakkunnige» äro till en afgjord nackdel för järnvägspersonalen utan att tillika för staten innebära någon afsevärd fördel.

Sakkunnige, med hvilka såväl kungl. järnvägsstyrelsen som direktionen för pensionskassan hafva instämt, hade föreslagit, att pensionsåldern för den så kallade tåg- och linjepersonalen skulle sättas till 62 år, men Kungl. Maj:t har, såsom mig synes utan tillräckligt vägande skäl, höjt denna ålder till 63 år. Det är visserligen sant, att en sådan höjning af pensionsåldern medför en minskning i ålderspensionerna och